

χταπόδι

χταπόδι, το, ουσ. [<μσν. οκταπόδιον, υποκορ. του αρχ. οκτάπους], το χταπόδι· βοηθητικό αντικείμενο, που αποτελείται από έναν αριθμό λαστιχένιων σχοινιών με γάντζους στις άκρες τους (που παρομοιάζονται με τα πόδια του χταποδιού) και χρησιμοποιείται για να δένονται με ασφάλεια οι αποσκευές, ιδίως πάνω στις σχάρες των αυτοκινήτων: «ο πατέρας ασφάλισε με το χταπόδι τις βαλίτσες μας που ήταν στη σχάρα του αυτοκινήτου». Υποκορ. **χταποδάκι, το**.

- γυναίκα χταπόδι, βλ. λ. [γυναίκα](#).

- έφαγε όσες τρώει το χταπόδι, ξυλοκοπήθηκε πάρα πολύ άγρια: «έπεσε στα χέρια ενός τρελού ο φουκαράς κι έφαγε όσες τρώει το χταπόδι». Από την εικόνα του ατόμου που χτυπάει με δύναμη το χταπόδι πάνω στην προκυμαία ή πάνω σε βράχια, για να μαλακώσει. Συνώνυμο: *έφαγε όσες τρώει το νταούλι*.

- θα σε χτυπήσω (κάτω) σαν χταπόδι ή θα σε χτυπήσω (κάτω) σαν το χταπόδι, (απειλητικά) θα σε ξυλοκοπήσω πάρα πολύ άγρια: «αν ξαναπείς κακό λόγο για την οικογένειά μου, θα σε χτυπήσω κάτω σαν χταπόδι».

- τον χτύπησε (κάτω) σαν χταπόδι ή τον χτύπησε (κάτω) σαν το χταπόδι, τον ξυλοκόπησε πάρα πολύ άγρια: «επειδή τον έπιασε να τον κοροϊδεύει πίσω απ' την πλάτη του, τον άρπαξε και τον χτύπησε κάτω σαν το χταπόδι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας